

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 6.9.2012 г.
COM(2012) 489 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Годишен доклад относно политиките на Европейския съюз в областта на хуманитарната помощ и гражданската защита и тяхното изпълнение през 2011 г.

{SWD(2012) 254 final}

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Годишен доклад относно политиките на Европейския съюз в областта на хуманитарната помощ и гражданската защита и тяхното изпълнение през 2011 г.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

При настъпване на бедствие е необходима помощ и то бързо. Подпомагането на най-уязвимите части от населението в света при кризисни ситуации е морално задължение за международната общност и може да бъде въпрос на живот и смърт. В отговор на това задължение Европейският съюз и неговите 27 държави членки са водещ световен донор на хуманитарна помощ, като предоставят около половината от глобалното финансиране за спешни помощи за пострадалите от бедствия, причинени от човека, и природни бедствия. ЕС също насърчава зачитането и спазването на международното хуманитарно право.

Настоящият годишен доклад се съсредоточава върху хуманитарната помощ и гражданската защита на Европейската комисия през 2011 г. Целта на тези действия е спасяване и опазване на живот там, където хората се нуждаят от помощ, и предотвратяване и облекчаване на човешкото страдание, като се запазва целостта и достойнството на населението, което е засегнато от природни или предизвикани от човека бедствия.

Хуманитарната служба на Европейската общност (ЕЧНО) е създадена през 1992 г. като израз на европейската солидарност с нуждаещите се по света. През 2004 г. тя бе преименувана на Генерална дирекция на Комисията за хуманитарна помощ, а през 2010 г. към нея бе интегрирана и гражданската защита, за да се осигури по-добра координация и реакция на бедствията в рамките на ЕС и извън него. От създаването на службата Комисията е осигурила чрез ЕЧНО около 14 млрд. EUR от бюджета на ЕС за жертвите на конфликти и бедствия в над 140 държави по целия свят. За последните пет години средно 1 млрд. EUR се предоставят ежегодно в помощ на близо 150 млн. души от най-уязвимите групи от населението по света, засегнати от природни бедствия и кризи, причинени от човека.

Хуманитарната помощ е едно от двете основни средства, с които разполага Европейският съюз (ЕС) за предоставяне на помощ за хората извън ЕС, засегнати от непосредствените последици от бедствия.

Хуманитарната помощ на ЕС се основава на принципите на **хуманност, неутралност, непристрастност** и **независимост**. Всяко решение, взето от Комисията, трябва да бъде в съответствие с тези четири принципа, които са в основата на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ. Хуманитарната помощ на ЕС се разпределя, без да се влияе от никакви политически програми, като стремежът винаги е да се помага на тези, които са в най-голяма нужда, независимо от тяхната националност, религия, пол, етнически произход или политическа принадлежност. Тази ангажираност към принципната хуманитарна помощ вече е залегнала в Договора от Лисабон (член 214 от Договора за функционирането на Европейския съюз).

Другият основен инструмент е **гражданската защита**. Тридесет и две страни, включително всички държави — членки на ЕС, участват в Механизма за гражданска

защита, който осигурява средства, например екипи и оборудване за търсене и спасяване, при поискване от държава, пострадала от бедствие. Този механизъм се управлява от Центъра за информация и мониторинг (MIC) на ЕЧНО.

Назначаването на Кристалина Георгиева през 2010 г. като първи европейски комисар за международното сътрудничество, хуманитарната помощ и реакцията при кризи обедини тези инструменти, като засили съгласуваността на операциите на ЕС за отговор при бедствия.

Политиките на Европейския съюз в областта на хуманитарната помощ и гражданската защита демонстрират ангажимент за подпомагане на нуждаещите се в рамките на Съюза и извън него, когато те са най-уязвими. Тази помощ допринася за изпълнението на една от стратегическите цели на външната дейност на ЕС, както е посочено в член 21 от Договора за Европейския съюз.

В същото време тя получава широка подкрепа сред европейската общественост: проведено неотдавна проучване от Евробарометър показва, че обществената подкрепа на ЕС за хуманитарна помощ и гражданска защита допълнително се е увеличила през последните години въпреки икономическата криза.

- Девет от десет граждани (88 %) вярват, че е важно Европейският съюз да продължи финансирането на хуманитарната помощ; това представлява увеличение с 9 процентни пункта в сравнение с предишното проучване през 2010 г. Почти същия процент граждани (84 %) са за запазването на хуманитарната помощ.
- Има също твърда подкрепа (71 %) за ролята на Комисията за координиране на хуманитарната помощ на ЕС, като този процент се е увеличил с 13 % спрямо 2010 г. Мнозинството от отговорилите (88 %) също подкрепя инициативата за включване на младите хора в хуманитарните операции на ЕС, като част от доброволния корпус за помощ на ЕС.
- Що се отнася до гражданската защита, 82 % са съгласни, че координираните действия на ЕС за справяне с бедствия са по-ефективни от действията, предприети от отделните държави.
- Проучването относно гражданската защита показва загриженост във връзка с вероятността за бедствия в ЕС. 75 % от анкетиранияте заявяват, че се притесняват от възникване на причинени от човека бедствия, като например разливи на петрол и ядрени аварии. Наводненията и земетресенията са на следващо място с 67 %, а 64 % от анкетиранияте са заявили, че изпитват най-голямо безпокойство от терористични атаки, а 59 % се притесняват за въоръжени конфликти.
- 68 % от европейците знаят, че ЕС отпуска средства за хуманитарна помощ. Четири на всеки десет души (38 %) знаят, че ЕС извършва координация на гражданската защита.
- Около една трета смятат, че са добре информирани за хуманитарната помощ на ЕС, което е с 12 % повече в сравнение с предишното проучване. В проучването за гражданската защита 19 % от запитаните смятат, че са добре информирани относно дейностите на ЕС. И в двете проучвания анкетиранияте са избрали телевизията и интернет като предпочитани източници на информация,

последвани от пресата и радиото.

2. ГЛОБАЛЕН КОНТЕКСТ НА ПРЕДОСТАВЕНАТА ПОМОЩ

През 2011 г. имаше **увеличение в световен мащаб на хуманитарните кризи, бедствия и уязвимост**. Продължава тенденцията на повишаване на нуждите, надхвърлящи наличните ресурси. Затова предоставянето на хуманитарна помощ и гражданска защита става по-сложно и трудно. Поради честотата и интензивността на природните бедствия се наблюдават повече внезапни хуманитарни кризи, и по-специално повече големи бедствия, като тези в района на Африканския рог и в Япония.

Според статистическите данни, публикувани от Центъра за изследвания на епидемиологията на бедствията (CRED)¹ и Службата на ООН за ограничаване на бедствията (UNISDR)², в хода на 2011 г. е имало 302 природни бедствия с различен мащаб, при които са загинали почти 30 000 души и са засегнати 206 млн. души по цял свят. Около 106 млн. души са били засегнати от наводнения и 60 млн. — от суша, като 1,6 млн. са били засегнати от земетресения. Азия е най-силно засегнатият регион с повече от 45 % от бедствията и 89 % от общия брой на жертвите. Последиците от природните бедствия са опустошителни и разнообразни: отнет човешки живот, унищожени жилища, реколти и поминъци.

Въпреки че споменахме само няколко бедствия, тяхното въздействие натовари докрай международната хуманитарна общност. През 2011 г. ООН бе принудена да стартира най-големия в историята призив за консолидирано финансиране (5,7 млрд. EUR) за хуманитарни нужди. Съществува нарастващ дисбаланс между глобалното нарастване на хуманитарните нужди, от една страна, и все по-недостатъчните налични финансови ресурси, за да се отговори на тези нужди, от друга страна, особено в контекста на икономическата и финансова криза, която засегна много западноевропейски страни донори. Заедно с хроничната уязвимост в много части на света, това продължава да оказва пряко влияние върху живота на милиони хора, които имат нужда от помощ.

Това означава също, че донорите трябва да удвоят усилията си, за да отговорят на бедствията по един по-ефективен и ефикасен начин, като използват още по-добре ограничените си ресурси. За ЕЧНО това означава определяне на ефективността при работа с партньорите и повече инвестиране в готовност и устойчивост на уязвимите общности. В същото време синергиите между хуманитарната помощ и гражданската защита трябва да се използват в пълна степен. Освен това ЕС като част от **общата международна хуманитарна система** има ключова роля за насърчаване на други държави и региони да увеличат участието си в хуманитарната готовност и ответна реакция, с цел по-ефективно мобилизиране на увеличаващите се ресурси на бързо развиващите се икономики за хуманитарни действия и за реагиране при бедствия.

Причинените от човека хуманитарни бедствия все още се дължат в по-голямата си част на вътрешни граждански конфликти, като цивилното население все повече е изложено на насилие и страдание. Този вид конфликти често се характеризират с незначителното от

¹ www.cred.be.

² www.unisdr.org.

воюващите страни на международното хуманитарно право и принципи, като по този начин се свива хуманитарното пространство, т.е. областите, в които хуманитарната помощ може да бъде предоставена по неутрален и безпристрастен начин без пречки. В този контекст достъпът до хуманитарната помощ на нуждаещите се и безопасността и защитата на цивилното население и хуманитарните работници стават все по-проблематични. Цялостната ситуация и работната среда се влоши по отношение на всички тези аспекти, по-специално в Сомалия, Демократична република Конго (ДРК), Афганистан и Северна Корея.

В отговор на тези предизвикателства нараства разбирането в рамките на международната хуманитарна общност на необходимостта да се положат допълнителни усилия и да се постави акцент върху **готовността и устойчивостта на уязвимите общности**, за да им се даде възможност по-добре да се справят с бедствия, като по този начин се намали разрушителното въздействие върху засегнатото население и тяхното препитание.

Освен това дългосрочното въздействие върху живота и средствата за препитание в резултат на големи кризи, като например земетресението в Хаити и наводненията в Пакистан през 2010 г., показва колко важно е да се намери адекватен отговор на дългосрочното възстановяване и развитие още на най-ранните стадии на хуманитарните действия. Само ако хуманитарните работници и участниците в развитието работят заедно ръка за ръка, ще може да се намали унищожителното въздействие на повтарящите се бедствия върху перспективите за устойчиво развитие. В това отношение работата продължи през 2011 г. за **установяване на връзка между помощ, възстановяване и развитие (LRRD)**, например от службите на Комисията, които планират съвместно бюджети за продоволствена сигурност в някои региони в тясно сътрудничество с Инструмента за стабилност (краткосрочни мерки) за ранно възстановяване. Положените усилия включват разработването на обща методология и нейното изпитване, засилването на съвместната работа на участниците в хуманитарната помощ и развитието и редица новаторски подходи по отношение на практическото изпълнение на място.

3. Действия на ЕС в областта на хуманитарната помощ и гражданската защита през 2011 г.

Чрез Комисията (ЕЧО) ЕС предостави значителна хуманитарна помощ, основана на нуждите, и улесни предоставянето на европейска помощ в натура за гражданска защита през 2011 г. за общо 1 154 млн. EUR, състояща се от:

- хуманитарна помощ за около 117 млн. души³ в 91 държави извън ЕС, което представлява среден разход от 10 EUR на бенефициер;
- бърза реакция при 18 искания за помощ по линия на механизма за гражданска защита в рамките и извън ЕС.

Първоначалният бюджет за хуманитарна помощ в размер на 853 млн. EUR беше допълнен на няколко пъти, за да се реагира на нови кризи и природни бедствия през годината, а именно вътрешния конфликт в Либия, следизборната криза в Кот д'Ивоар, глада, причинен от сушата и влошен от конфликтите в района на Африканския рог, конфликта в Судан заради независимостта на Южен Судан и наводненията в Пакистан.

³ От които 105 млн. чрез хуманитарна и продоволствена помощ и 12 млн. чрез дейности за подготвеност при бедствия.

За да се удовлетворят тези допълнителни нужди, беше мобилизирано допълнително финансиране чрез трансфери на средства от резерва за спешна помощ на ЕС чрез използване на 10-ия Европейски фонд за развитие, запазен за хуманитарна помощ в държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн, чрез вноските на ЕАСТ⁴ и чрез трансфери от други бюджетни редове в рамките на функцията от бюджета на ЕС за външна помощ (функция 4).

От цялостното финансиране на ЕС, предоставено през 2011 г., приблизително 42 % бяха предназначени за продължителни кризи, 38 % бяха необходими да се реагира в случай на природни бедствия и 20 % бяха използвани за еднократни кризи и операции.

Природните бедствия продължават да причиняват страдания на човека и значителни щети по целия свят през 2011 г. По отношение на този вид бедствия Комисията прие стратегия, действаща в две направления:

- бърз отговор чрез осигуряване на хуманитарна помощ и чрез улесняване и координиране на помощта за гражданска защита, предоставена доброволно от държавите — членки на ЕС, на други държави (от ЕС или трети държави), участващи в Механизма за гражданска защита, при активиране на механизма;
- подготвеност при бедствия чрез набелязване на географските райони и население, които са най-уязвими за природните бедствия и за които са създадени специфични програми за подготвеност при бедствия.

През 2011 г. Комисията предостави хуманитарна помощ за справяне с последиците от следните бедствия:

- Тройното бедствие, причинено от земетресение, цунами и ядрена експлозия в Япония;
- Сушите в Западна Африка (Буркина Фасо, Мавритания, Мали, Нигер, Чад), в района на Африканския рог (Джибути, Етиопия, Кения, Сомалия) и в Централна и Южна Америка (Парагвай, Боливия, Хондурас, Ел Салвадор и Гватемала);
- Наводненията в Пакистан, Бангладеш, Индия, Шри Ланка и Перу;
- Циклони/урагани/тропически бури в Югоизточна Азия (Камбоджа, Лаос, Филипините, Тайланд, Виетнам), в Централна Америка (Ел Салвадор, Гватемала, Хондурас, Никарагуа) и в Карибския басейн (Сейнт Лусия);
- Епидемиите в Камерун.

3.1. Акции за хуманитарна помощ

През 2011 г. възникна сериозна хуманитарна криза в района на **Африканския рог**. Комбинацията от високи цени на храните, лош дъждовен сезон, увеличаване на разселването на населението (главно поради продължаващия конфликт в Сомалия) и ограничен достъп на хуманитарната помощ доведе до бързо влошаване на сигурността на прехраната и хранителния статут на уязвимите групи от населението. Положението допълнително се влоши от постоянната бедност и намалената способност за справяне с бедствия. През втората половина на 2011 г. повече от 13 милиона души са били засегнати от кризата. Комисията отговори чрез мобилизиране на повече от 181 млн. EUR за подпомагане на най-уязвимите групи от населението в региона.

⁴ Европейска асоциация за свободна търговия.

Освен реакцията при бедствия Комисията се опитва също така да подобри превенцията и готовността при бедствия както в рамките на ЕС, така и извън него, особено в регионите, които често биват засегнати от природни бедствия. **Намаляването на риска от бедствия** и адаптирането към **изменението на климата** бяха основна цел за финансиране през 2011 г. ЕСНО стартира нови програми DIPECHO в Южна Азия, Южна Америка, Тихоокеанския и Карибския басейн. Тя също така интегрира намаляването на риска във всички операции за помощ.

Що се отнася до **кризите, причинени от човешка дейност**, политическите протести в **Либия** се трансформираха в гражданска война, която в крайна сметка наложи провеждането на ръководена от НАТО военно-въздушна кампания за защита на цивилното население. Конфликтът в Либия доведе до сериозна бежанска криза по границите с Тунис и Египет, изискваща помощ от ЕС за хуманитарна реакция и репатрирането на хора, работещи в Либия, които бягат от конфликта. Следизборната криза в **Кот д'Ивоар** продължи, което засегна и съседните държави. В **Ирак** положението със сигурността се влошава след парламентарните избори на 7 март 2010 г.; бунтовниците продължиха действията срещу полицията и войската, както и гражданите, чрез масови експлозии, в усилията си да подкопаят доверието в иракските сили за сигурност, тъй като американските войски се подготвяха да напуснат Ирак до края на 2011 г.

В допълнение към тези кризи Комисията продължи намесите си в няколко **продължителни и сложни извънредни ситуации**. Примери за това включват следното:

Судан и Южен Судан: официалното разделяне на Судан на две държави първоначално беше мирно, когато Южен Судан се превърна в 196-та държава в света на 9 юли 2011 г. Въпреки това въоръженият конфликт по новата граница продължава да се влошава и все още предстоят трудни преговори за разрешаване на редица неуредени спорове (напр. поделение на приходите от нефта, демаркация на границата). Междувременно имаше други нови извънредни ситуации, водещи до рязко увеличаване на хуманитарните нужди в Судан и Южен Судан.

Окупираната Палестинска територия, където населението продължава да живее под израелска окупация в големи трудности и социално напрежение. Продължителната социално-икономическа криза, характеризираща се с тежки ограничения за движение и продължаващо разрушаване на физически активи, доведе до съществени увеличения на бедността и безработицата. В Западния бряг разрастването на израелските селища, насилието на заселниците срещу палестинците и защитните заграждения продължават да оказват въздействие върху ежедневието на живот. Продължава извършването на строги проверки на палестинците, влизащи в Израел и Източен Йерусалим, като земеделските производители имат трудности в достъпа до земята си в близост до защитните заграждения и селищата. Хиляди собственици на къщи продължават да бъдат застрашени от предстоящи нареждания за разрушаване и увеличаване на броя на изселванията.

В Демократична република Конго, където има 1,9 млн. разселени лица от общо население от около 71 млн. души, хуманитарната ситуация е все още несигурна в много региони. Съществува значителна загуба на реколта поради проблеми, свързани с достъпа, и конфликти. Все още има много вътрешно разселени лица в засегнатите от конфликта Северно и Южно Киву в източната част на страната. Макар да се наблюдава постепенно стабилизиране на някои части от Северно Киву, положението в други части

сериозно се влоши, поради което цялостната ситуация стана изключително нестабилна. В провинция Equateur междуетническите конфликти в края на 2009 г., последвани от намеса на армията, доведоха до значително разселване и изходящи потоци от бежанци към Република Конго и Централноафриканската република (ЦАР). Постоянните атаки от Божията армия за съпротива (LRA) доведоха до масови разселвания в провинция Orientale и значителни бежански потоци към Централноафриканската република.

Въпреки по-тежките загуби поради сложните извънредни ситуации през последните няколко години, както и липсата на зачитане на хуманитарните принципи и безопасността и сигурността на работещите в хуманитарната област, имаше и случаи, при които хуманитарната ситуация се подобри. Например има признаци, че условията се подобряват, когато хуманитарните действия се следят отблизо чрез добре насочени действията за развитие⁵.

3.2. Операции за гражданска защита

Що се отнася до гражданската защита, *механизмът на ЕС за гражданска защита* беше задействан 18 пъти през годината⁶ (4 пъти в рамките на ЕС и 14 пъти извън ЕС), за да се отговори на такива събития като експлозията във военноморска база в Кипър, горските пожари в Гърция и Албания, наводненията в Пакистан, земетресението в Турция, земетресението и цунамито в Япония. Освен това граждани на ЕС и граждани на трети държави бяха евакуирани по време на кризата в Либия. Експерти бяха изпратени в рамките на ЕС и извън него като част от 12 мисии за оценка и координация.

Предложението за решение относно Механизъм за гражданска защита на Съюза бе прието⁷ от Комисията в края на 2011 г. То все още е предмет на обсъждане от Съвета и Парламента. Допълнителни подробности се съдържат в раздел 4 по-долу.

Целта на това законодателно предложение е да се укрепят инструментите на механизма. Понастоящем разгръщането на активите на гражданската защита на ЕС се основава до голяма степен на *ad hoc* доброволни предложения от 32-те участващи държави. Комисията възнамерява да премине към система, която е предварително планирана и позволява предприемането на незабавни действия.

3.3. Финансови и човешки ресурси

ЕСНО има повече от 300 служители, работещи в нейното седалище в Брюксел, и повече от 400 служители в 44 местни офиси, намиращи се в 38 държави по целия свят. Непосредствено след бедствие хуманитарните експерти са на място и извършват оценка на нуждите, както и надзират изпълнението на хуманитарните проекти, финансирани от ЕС. Този подход, основан на потребностите, е ключова характеристика на хуманитарната помощ на ЕС и как тя се разпределя между около 200 партньора, сред които неправителствени организации, агенции на ООН, други международни организации (като Международния комитет на Червения кръст и Международната федерация на националните дружества на Червения кръст и Червения полумесец) и някои специализирани агенции от държавите — членки на ЕС.

⁵ Както бе допълнително обяснено с конкретни примери в придружителния документ. Вж. примерите на Чад, Бурунди/Танзания или в глава 3.9 за прехода и устойчивостта.

⁶ 18 активации, 3 предварителни сигнала и 6 искания за мониторинг.

⁷ COM(2011)934 окончателен, приет на 20.12.2011 г.

За ЕСНО е важно да има широк кръг от партньори, тъй като това ѝ дава възможност да покрива все по-растящ списък от нужди в различни части на света, често във все по-сложни ситуации. Управляваните от ЕСНО безвъзмездни средства и вноски се правят чрез подбор на най-добрите получени предложения. През 2011 г. финансирането беше разпределено между партньорите на ЕСНО както следва: НПО — 50 %, агенции на ООН — 36 %, международни организации — 14 %.

Хуманитарните организации са изправени пред увеличаващи се проблеми за получаване на достъп до нуждаещите се от помощ. Това се дължи на стесняването на хуманитарното пространство от правителства и въоръжени групировки, които пренебрегват и най-основната защита, предоставена по силата на международното хуманитарно право, от една страна, и в резултат на това ограниченията за целите на сигурността, от друга страна. Правителствата все по-често налагат ограничения върху предоставянето на хуманитарна помощ (напр. Шри Ланка). В много зони на конфликти (напр. Демократична република Конго, Сомалия, Судан) хуманитарните работници са свидетели на особено жестоки методи за водене на война, включително насочени срещу цивилни, а често и използване на сексуално насилие като оръжие.

Освен това случаите на нападения срещу хуманитарни работници, включително отвличане, изгонване и убийства, изглежда се увеличават. Донорите трябва да се изправят пред факта, че не само безопасността на хуманитарния персонал е в опасност, но и финансирането и инфраструктурата, които те предоставят. Някои правителства са склонни да отидат до крайност, като изземат или „вземат назаем“ средства и имущество, финансирани от донори, и/или изгонят организации за хуманитарна помощ, след като им отнемат имуществото.

4. ПОЛИТИКА НА ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ И ГРАЖДАНСКА ЗАЩИТА

На ниво политика през 2011 г. Комисията беше съсредоточена върху следните **стратегически инициативи**:

- **Представяне на законодателни предложения относно гражданската защита на ЕС** с цел значително укрепване на съществуващите инструменти. Понастоящем разгръщането на екипите и активите за гражданска защита на ЕС се основава до голяма степен на *ad hoc* доброволни предложения от участващите държави. Въпреки че механизмът за гражданска защита на ЕС вече играе важна роля в оказването на подкрепа, координиране и допълване на процеса на взаимна помощ, Комисията предлага да се премине към система, която е предварително планирани и незабавна. В този контекст започна подготовка с цел да се създаде по-ефективен **Център за спешно реагиране** през 2013 г., който ще бъде правопреемник на Центъра за мониторинг и информация (MIC). Той ще бъде истински денонощен център, който ще позволи на ЕС да заеме по-активна роля при планирането, подготовката, оперативната координация и логистичната подкрепа.
- Действия за създаване на **Европейски доброволчески корпус за хуманитарна помощ**, както се изисква в Договора от Лисабон (член 214, параграф 5 от ДФЕС). През 2011 г. ЕСНО започна обществена консултация и оценка на въздействието, както и лансирането на пилотни проекти. Резултатите от тези дейности ще бъдат включени в предложение за законодателна рамка за създаване на корпуса, която се очаква да бъде приета през 2012 г.

ЕСНО също наблегна особено на избрани **приоритети, свързани с хоризонталната политика**, в съответствие с ангажиментите, поети в **Европейския консенсус относно хуманитарната помощ**⁸ и плана за действие към него. Тези политически приоритети включват, например, по-нататъшното разгръщане на политиката за хуманитарна **хранителна помощ** на ЕС. В този контекст се състояха преговори за модернизиране на Конвенцията за продоволствената помощ. С цел да се подобри ефикасността и ефективността на съвместните усилия за посрещане на нуждите от сигурност на прехраната и храненето, Комисията подписа декларация за намерения относно „програмно сътрудничество в областта на сигурността на прехраната и храненето“ с три агенции на ООН: ФАО, Световната продоволствена програма и IFAD.

Комисията подкрепи действията за **подготвеност при бедствия** в региони, често изложени на природни бедствия, така че да се помогне на местните общности да реагират бързо и ефективно при настъпване на бедствия, което ще позволи опазването на много човешки животи. Тази подкрепа се предоставя чрез програмите DIPECHO, стартирани през 2010 г., и нови програми в Южна Азия и Тихоокеанския басейн, Южна Америка и Карибския басейн. Приносът за подготвеността при бедствия надхвърля плановете за действие по DIPECHO, тъй като много от главните решения за финансиране на хуманитарна помощ включват като цел подготвеността при бедствия или намаляването на въздействието от тях. Интегрирането се основава на дейности, свързани с инфраструктурна подкрепа, застъпничество и обществено внимание, намаляване на последиците в малък мащаб, мапинг и компютъризиране на данните, системи за ранно предупреждение, образование, укрепване на институциите и дейности във връзка с изменението на климата.

В рамките на своя мандат за **гражданска защита** ЕСНО насърчава и улеснява сътрудничеството между 32-те държави⁹, участващи в механизма за гражданска защита. По този начин тя се стреми да повиши ефективността на системите за предотвратяване и защита срещу природни, технологични или причинени от човека бедствия в Европа.

Комисията също така започна събиране на информация като част от 18-месечна програма за добри практики за превенция на бедствия, насочена към специфични природни бедствия (земетресения, цунами, наводнения, бури, суши и горещини) и хоризонталните мерки (като планиране и проектиране на инфраструктурата). Прилагането на Механизма за гражданска защита гарантира по-добра защита на хората, околната среда, имуществото и културното наследство в случай на бедствия. В областта на подготвеността при бедствия подкрепата на ЕС е насочена към системите за ранно предупреждение, модулите и програмите за обучение на механизма за гражданска защита (през 2011 г. бяха обучени над 890 експерти и бяха подпомогнати пет пълни упражнения). Освен това Комисията предостави финансова помощ на редица съвместни проекти за подготвеност при бедствия (за създаване на екип за евакуиране на гражданите, евакуиране в случай на ядрена авария, повишаване на осведомеността за пещерното спасяване и почистване на бреговата линия от нефтени разливи).

Подкрепата, основана на ресурсите, предоставени от държавите членки, беше предоставена в рамките на засегнатите от бедствия държави от ЕС и трети държави в отговор на искане от правителството на съответната държава.

⁸ Приет от Съвета, Европейския парламент и Комисията на 18 декември 2007 г. — ОВ 2008/C/25/01 от 30.1.2008 г.

⁹ 27-те държави — членки на ЕС, Норвегия, Исландия, Лихтенщайн, Хърватия и бивша югославска република Македония.